

Η ΜΟΝΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΓΚΑΚΚΣΤΕΡΣ

Η ΠΟΛΥΤΑΡΑΧΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΑ ΘΗΡΙΩΔΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΤΙΛΛΙΓΚΕΡ

(Η αιματηρά δράσις του τρομερού κακεύργου που αὐτοτιτλοφορήθηκε «Δημόσιος Κίνδυνος ἀριθ. 1»)

Β'.
 ΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ και σήμερα την εξιστόρησιν όλων τῶν καταδικῶν τῶν φυλακῶν τῆς Ἰνδιάνας, συγκέντρωσε τοὺς κακούργους αὐτοὺς, τοὺς διοργάνωσε σὲ μίαν συμμορίαν καθηρτισμένην μετ' στρατιωτικῆς πεηθαρχίας, ἀνέλασε ὁ ἴδιος φρουρὰ, τὴν ἀρχηγία τοὺς, καὶ ἄρχισε... νὰ γράφῃ μετ' αἵματος τοῦ καταπληκτικῆς ἐπος τῆς δράσεώς του, ληστεύοντας Γράπεζες μέρα μεσημέρι, σκοτώνοντας τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορες, γιὰ νὰ τοὺς πάρῃ τὰ λεπτὰ, κλέβοντας μικρὰ παιδιά, τὰ ὅποια ἀπελευθέρωνε μοναχὰ ἄφου οἱ γονεῖς τοὺς τοῦ κατέβαλαν ὑπέρογκα λύτρα... Πρὶν οἱ Ἀμερικανοὶ προφτάσῃ νὰ χαροῦν ἐπειδὴ γλυτώσανε ἐπὶ τέλους ἀπὸ τὸ νύχτωρ τοῦ Ἄλ Καπόνε, ἕνας νέος θραύειος τῶν γκάκκοτερς, πῶς τρομερὸς ἀπὸ τὸν Σημαδεβινο, εἶχε ἐμφανισθῆ ἰσὺν ὄριζοντα!

Ὁ αὐτὸς, μιά μερὰ, ὁ Ντίλλιγκερ... ἔπεσε μόνος του στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας. Τῆ μερὰ κεινῆ, εἶχε πάει, μετ' μερικῶν συντρόφους του, στὴ Λίμα, μιά μικρὴ κωμόπολι στὴν πολιτεία Ὁχάιο, γιὰ νὰ ληστεύσῃ μίαν Γράπεζα. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι ἡ ἀστυνομία εἶχε πληροφορηθῆ τὰ σχέδια τοῦ «Δημοσίου Κινδύνου», γιὰτὶ, ἑσφικὰ, τρία αὐτοκίνητα, καμιόνια μάλλον, γεμάτα πολέμαν, περικυκλώσανε τὴν Γράπεζα, μέσα στὴν ὁποία ἐργαζότανε ὁ Ντίλλιγκερ μετὰ τὰ παλληκάρια του...

Ὁ ἀρχηγὸς κατάλαβε τότε ὅτι ἡ θέσι του ἦταν πολὺ δύσκολη. Δὲν ἔχασε ὅμως τὴν ψυχραιμία του. Ἀπασχόλησε ἐπὶ ἀρκετὴ ὥρα τοὺς ἀστυνομικοὺς, γιὰ νὰ δώσῃ καιρὸ στοὺς συντρόφους του νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα τῆς Γράπεζης καὶ ὕστερα, ὕταν θεσπιάθηκε πῶς ὅλοι οἱ ἀνθρώποι του εἶχαν φύγει, ἀνοίγει τὸ παράθυρο, πίσω ἀπὸ τὸ ὅποιο ἦταν ὑχωρημένος, καὶ φωνάζει στοὺς πόλιμαν:

—Πουάστε πῦρ! Παραδίδομαι!
 Ἡ εἰδησι τῆς οὐλλήψεως τοῦ Ντίλλιγκερ προκαλέσσε βαθὺ ἀίσθημα ἀνακούφισεως σ' ὀλόκληρὴν τὴν Ἀμερικὴν. Μετ' τὴ διαφορά, ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν χάρηκαν γιὰ πολὺ καιρὸ τὸ θριαμβὸς τοὺς. Ὅσοτερ ἀπὸ δύο μέρες, τὰ παλληκάρια τοῦ Ντίλλιγκερ ἔκαναν ἐπίθεσι κατὰ τῶν φυλακῶν τῆς Λίμας, σκότασαν τὸν διευθυντὴ τῆς καὶ τρεῖς δεσμοφύλακας καὶ ἀπελευθέρωσαν τὸν ἀρχηγὸ τοὺς, ἀνταποδίδοντας σ' αὐτὸν τὴν ἴδια ὑπερλασι πού τοὺς εἶχε προσφέρει πρὶν ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ, ὅταν τοὺς ἔβγαζε ἀπὸ τὰ κότεργα τῆς Ἰνδιάνας!

Καὶ ἡ συμμορία τοῦ Ντίλλιγκερ συνέχισε τὴν ἐγκληματικὴν δράσι τῆς, μετ' περισσότερο κέρη γιὰ δουλειὰ, τὴν φορὰ αὐτή! Ὑπολογίζεται, ὅτι ὁ «Δημόσιος Κίνδυνος ἀριθ. 1», ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1933 ὡς τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1934, μέσα σὲ τρεῖς μῆνες ἐπληθῆ, ληστεύε ἕντεκα Γράπεζες, πραγματοποιώντας συνολικὰ κέρδη τριῶν ἐκατομμυρίων δολλαρίων—χωρὶς νὰ λογαριθμούμε τοὺς ἑξὶ ταμίας καὶ τοὺς ὀχτὼ θυρωρούς πού ἔπεσαν νεκροὶ ἀπὸ τὴν σφαιρὰ τῆς σπείρας του!

Θεωροῦμε περὶ τὸ ὅσα ποῦμε, ὅτι ὁ Ἀμερικανικὸς τύπος ἀφίερνε καθεμέρα πολὺ ὄσθηλα ἀθρα γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ, ζητώτας ἀπὸ τὸ Κράτος νὰ θέσι, μετ' κάθε τρόπο, ἕνα τέρμα στὴν αἰμοσταθαμένη ἀδιοδρομία τοῦ Ντίλλιγκερ...

«Ὅλοι οἱ πράκτορες μας ἔχουν κινητοποιηθῆ γιὰ τὴν οὐλλήψιν τοῦ «Δημοσίου Κινδύνου»—ἔγραψε μιά μερὰ ὁ διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σικάγου σ' ἕνα ἀνακοινωθῆν, πού θὰ παραμείνῃ ἱστορικὸ. «Τί φταίμε ἐμεῖς ἂν ὁ Ντίλλιγκερ εἶνε οὐλλήληπος; Ποιὸς μπι-

—Ὁ Ντίλλιγκερ (πρώτος ἀριστερὰ) ὅταν ἐδικάζετο μετ' τοὺς συνεργούς του στὸ Τῶσκον τῆς Ἀριζόνας.

ρεῖ νὰ οὐλλήλη μιὰ σκιὰ;...»
 Πρωτοφανῆς δικαιολογία ἐκ μερῶν ἐνὸς ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ!

Ὅσοι καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πράγμα, ὁ Τζῶν Ντίλλιγκερ συνελήθη μιά μερὰ, χωρὶς νὰ... ἐυθύνεται διόλου γι' αὐτὸ ἡ ἀστυνομία. Στὶς 30 Ἰανουαρίου 1934, ὁ Ντίλλιγκερ πῆγε νὰ κἀν μιὰ μικρὴ ἐκδρομὴ στὸ Τῶσκον, στὴν Ἀριζόνα, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς του καὶ τὶς φιληναδίτσες τῶν. Κατὰ κακὴ τὴν τύχην, στὸ οἰκημα πού κατέλυσαν ἐξερράγη τὴν νύχτα πυρκαϊά. Οἱ κατοικοὶ, οἱ ὁποῖοι ἔκαναν σάν τρελλοὶ ἀπὸ τὸ φόβον τοὺς, παρακάλεσαν τοὺς πυροσβέστας νὰ προσπαθούσιν νὰ θάλουν ἀπὸ τὸ σπῆζ πρώτα τὶς θαλίτσες τοὺς... Μὰ ἡ θαλίτσες αὐτῆς ἦσαν φαρειές, ἀσκήκτες. Ἐνας πυροσβέστης τότε ὑποπτεύθηκε κατὰ... Καὶ ἡ ὑπόνοιες του ἄρχισαν νὰ μεταβάλλονται σὲ θεσπιάθητα, ἀπὸ τὴ στιγμὴ πού του φάνηκε ὅτι ἀνεγνώρισε στὸ πρόσωπο ἐνὸς αὐτῶν ἐξένου τῶν Τζῶν Ντίλλιγκερ! Εἰδοποίησε ἀμέσως τὴν ἀστυνομία, καὶ οἱ πόλιμαν πού ἔτρεξαν σὸν τόπο τῆς πυρκαϊάς, θρήθηκαν μπρὸς σὸν κατατιτλούμενον «Δημῶς Κίνδυνος»!... Καὶ τοῦ πέρασαν τὶς χειροπέδες, πρὶν ἐκεῖνος προφτάσῃ ν' ἀντιτάξῃ τὴν παραμικρὴ ἔμμενα...

Ὅσο γιὰ τὶς θαλίτσες, περιέχωνε, ὅσπε πολὺ ὄσπε λίγο, δὲ καὶ μυδρολιωθὸλα, τριασκώεις περὶ πού χειροβομβιδες καὶ ἀρκετῆς γυλιάδες σφαιρὰς!... Ἦταν ἐνότητη, λοιπὸν, ἡ διασῆν τῶν γκάκκοτερς νὰ πάρουν τὶς ἀποσκευῆς τοὺς ἀπὸ τὸ καίόμενον σπῆζ καὶ νὰ τὶς μεταφέρουν σ' ἀσφαλες μέρος...

Ὁ Ντίλλιγκερ, λοιπὸν, θρέθηκε καὶ πάλι σιδηροδέμιος φυλακισμένος. Πολλῆς πολιτείας, στίς ὁποῖες ὁ Τζῶν εἶχε διαπραξεί διάφορα ἐγκλήματα, ἀρχισαν νὰ διεκδικούν τὴν τιμὴν ποῖα νὰ τὸν πρωτοδικάσῃ...

Ὁ ἀστυνομὸς-δικαστῆς τῆς Λεῖκ Κάουντρου (πολιτεία τῆς Ἰνδοκίνας), ἡ ὡραία δηλαδὴ κυρία Χόλλεϋ—στὴν Ἀμερικὴν, βλέπετε, ὑπάρχουν καὶ γυναῖκες ἀστυνομικοὶ!— δὲν δίστασε νὰ πάῃ μετ' ἀεροπλάνον στὸ Τῶσκον, γιὰ νὰ ζήτησῃ πρῶτὴ τὴν ἐκδοσι τοῦ τρομεροῦ ἐγκληματία Ὁ διευθυντὴ τῶν φυλακῶν τοῦ Τῶσκον δὲν τῆς ἀνέθηκε τὴν μικρὴ αὐτὴ χάρι... Καὶ ἡ κυρία Χόλλεϋ ἐαναγύρισε θριαμβευτικὰ στὸ Λεῖκ Κάουντρο, φέροντας μαζὶ τῆς τὸν Ντίλλιγκερ «τῆς»! Γιὰ λίγες μέρες, ὁ θηλικὸς αὐτὸς ἀστυνομὸς γνώρισε τὶς τιμῆς τῆς δόξας. Οἱ φωτορεπόρτερ τὴν φωτογράψαν σ' ὅλες τὶς στάσεις, μετὰ ἡ αὐτοῦ κρατουμένου τῆς, καὶ ἡ ἐφημερίδες ἀφίερναν σελίδες ὀλόκληρες σὴν περιγραφήν τοῦ «καταπληκτικῶν κατορθώματος» τῆς κυρίας Χόλλεϋ...

Ὅσοι, θρέθησαν καὶ μερικὸι προσηκτικοὶ, οἱ ὁποῖοι συμβουλεύσανε τὸν ἀστυνομὸν νὰ μεταφέρῃ τὸν Ντίλλιγκερ σ' ἄλλες φυλακῆς, πῶ ἀσφαλεῖς. Μὰ ἡ κυρία Χόλλεϋ δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ τίποτα.

Ὁ Ντίλλιγκερ εἶνε πολὺ μικρὸς, ἔλεγε, γιὰ νὰ τὸ σκόπη μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μου!

Ἄλλὰ ὁ «Δημόσιος Κίνδυνος» φρόντισε νὰ τὴν διαμεύσῃ! Πέντε μόνον μέρες μετὰ τὴν εἰσοδὸ πῶ στίς μικρῆς φυλακῆς τοῦ Λεῖκ Κάουντρο, ὁ Τζῶν, βουθούμενος ἀπὸ ἕναν Νέγρον κατὰδικο, ἔδανε χειροπόδαρα τὸν ἀρχιδεσμοφιλία, τὸν μετέφερε στὸ αὐτοκίνητο τῆς κυρίας Χόλλεϋ, τὸ ὅποιο θριαμβότανε σὴν ἀλήθι τοῦ κτερίου καί... ἀπὸ ἐδῶ πᾶν κ' οἱ ἄλλοι! Ὅταν ὁ Ντίλλιγκερ θρέθηκε πολὺ μακρὰ ἀπὸ τὸ Λεῖκ Κάουντρο, ἀπελευθέρωσε τὸν θυμῶν του, τοῦ προσέφερε ταίγαρα γιὰ ἰαγὴ νὰ καννίξῃ στὸ δρόμο καὶ τοῦ εἶπε:

—Μπορεῖς, ἀγαπητῆ μου, νὰ ἐπιστρέψῃς στίς φυλακῆς. Μὴ ξεχάσης, σὲ παρακαλῶ, νὰ διαβιθῶσις σὴν κυρία Χόλλεϋ τὶς θερμῆς ἐχαρατίσεις μου γιὰ τὶς περιποιήσεις τῆς καὶ γιὰ τὸ αὐτοκίνητό τῆς, πού μοῦ τὸ παρεχώρησε μετ' τὸση εὐγένεια!

Ἐπὶ δεκαπέντε ὀλόκληρες μέρες, ὁ Ντίλλιγκερ εἶχε γίνε ἀ-

